

dater meldte sig til den stedsfundne Concurrence, og at idetmindste 1 à 2 foruden den Ansatte have holdt Foredrag, der have vaakt nogen Opmærksomhed, og som man har ønsket at kende næriere. Jeg har ikke nogen Mening om, hvad der har været godt eller ikke godt af det, der er præsteret ved denne Concurrence; men jeg siger, at der fandtes 7 unge Mænd, som kunde indstille sig til den, og det vidner ikke om nogen Dvale i det theologiske Studium; jeg troer derfor heller ikke, at det ærede Medlems Ytringer vare berettigede. Dersom man endelig vil udtale en Dabel over Ministerens Benyttelse af denne Konto, kan man stemme for Endringsforslaget under Nr. 59. Jeg har vel hørt, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) mener, at det ikke er rigtigt saaledes at give det Slags Meninger tilkjennde, i Særdeleshed ikke i dette Tilfælde, da Ministeren og Mindretallet ere enige, men denne Opfattelse kan jeg ikke tiltræde, thi fordi Ministeren er enig med Mindretallet, ja, selv med et Fleertal i Udvalget, er det ikke sagt, at denne Mening deles af Thinget i det Hele. Jeg skal derfor opfordre de ærede Medlemmer, som mene, at der bør udtales en Dabel, om at give dette tilkjennde ved Afstemningen, medens derimod de, som ikke mene dette, naturligvis kunde stemme imod Forslaget under Nr. 59. — Til Slutning skal jeg udtale mig med Hensyn til Forslaget under Nr. 66, men jeg er her i det heldige Tilfælde at kunne fatte mig temmelig kort, eftersom den ærede sidste Tale for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) har givet en i det Væsentlige fuldstændig rigtig Fremstilling af denne Sag. Der er her Tale om et Hovedsag ved den polytechniske Lærestaltens Underviisning for Ingeniører, nemlig Vand-, Ve- og Jernbanebygning. Man maa ganske vist undre sig over, at det her kan blive sagt — og det ikke for første Gang, thi det er sagt ofte —, at dette Hovedsag for den Art Underviisning ikke har eksisteret før i 1857, men dette knytter sig til Lærestaltens Historie, og jeg skal blot tillade mig ganske faa Bemærkninger derom. Den polytechniske Lærestalt blev oprettet i 1829, men jeg maa tilstaae, at det var et ganske vidunderligt Misgreb, man dengang begik, idet man slet ikke tænkte paa, at det, der

maaite og burde være Hovedsagen, var en Underviisning for Ingeniører; man har endnu ikke dengang ret fattet Betydningen for et Land af dygtige Ingeniører; man har overseet dette og indrette andre Curfus. Det gik naturligvis meget snart op for de yngre Polytechnikere, at der i den Henseende var en Mangel, og naar der dog ikke fra Regjeringens eller fra Lærestaltens Bestyrelses Side blev gjort Noget for at afhjælpe den, hidrørte det vistnok fra Vansteligheder, hvori det ikke er let at trænge ind, og over hvilke der hviler et Slør, som jeg ikke her skal indlade mig paa at løfte. Først da man havde fuldkommen Visshed for, at Regjeringen paa den Tid, nemlig i 1856, af Grunde, som ikke her kunne drøftes, principmæssigt ikke vilde gjøre Noget i den Retning, var det, at polytechniske Candidater sagde: „Der skal og maa gjøres Noget,“ og det blev gjort ad privat Ve. De første Curfus holdtes altsaa af en privat lønnet Docent, men som var autoriseret af den polytechniske Lærestalt og af Ministeriet, thi det gik dog ikke ret vel an fra Regjeringens Side at nægte Autorisationen af en saadan Underviisning, som lønneses privat, og da Monrad senere blev Minister og forelagde en Lønningsslov for Lærestalten, gif han, saaledes som refereret af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds ind paa at opføre Honorar for denne Docent. — Med Hensyn til de øvrige factiske Oplysninger skal jeg blot tilføie en Bemærkning, nemlig at Lønningssloven for den polytechniske Lærestalt har været 3 Gange for her, og jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), som jeg netop nu seer sætte sig paa sin Plads, 3 Gange har været Ordfører i denne Sag, saaledes at han altsaa vil kunne rette mig, hvis jeg ikke refererer fuldstændig rigtigt. Den første Gang nægtede Udvalget at bevilge Ministeriets Forlangende om at ansætte en normeret Docent som Lærer i Ve-, Vand- og Jernbanebygning, men under anden Behandling reiste der sig Indsigelse herimod, og imellem 2den og 3die Behandling fandt der en Conference Sted imellem Ministeren og Udvalget, hvilket jeg slutter deraf, at hiin atter stillede det samme Forslag, som Ud-